

Sygn. akt VII Kp 160/15

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lipca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Siedlcach w VII Wydziale Karnym w składzie :

Przewodnicząca : SSR Małgorzata Semeniuk

Protokolant : sekr. sąd. Ignacy Symanowicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Siedlcach –M. P.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 15.07.2015 roku

zażalenia pełnomocnika adw. J. S. reprezentującego pokrzywdzonego (...) Centrum (...)

na postanowienie Prokuratora Okręgowego w Siedlcach z dnia 8 maja 2015 roku

o umorzeniu śledztwa w sprawie V Ds. 41/15/Sw

Na podstawie art. 465§ 2 kpk

POSTANAWIA

Zażalenia nie uwzględnić i zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 8 maja 2015r. Prokurator Prokuratury Okręgowej w Siedlcach odmówił wszczęcia śledztwa V Ds. 41/15/S w sprawie:

Wyrządzenia w okresie od 1 czerwca 2014 do 5 września 2014r. w K. powiat (...), województwo (...), szkody majątkowej organowi prowadzącemu (...) sp. z o.o. w W. placówkę oświatową Liceum Ogólnokształcące dla Dorosłych (...) w K. szkody majątkowej poprzez działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz nadużycie uprawnień udzielonych pracownikom (...) sp. z o.o. na podstawie umowy o prace uprawniających do zajmowania się sprawami majątkowymi lub działalnością gospodarczą wymienionego podmiotu - to jest o czyn z art. 296 § 1 k.k. w zw. z art. 296 § 2 k.k. - wobec stwierdzenia, że czyn ten nie zawiera ustawowych znamion czynu zabronionego / art. 17 § 1 pkt 2, k.p.k./;

Wyrządzenia w okresie od 1 czerwca 2014 do 5 września 2014r. w Z., powiat N., województwo (...), szkody majątkowej organowi prowadzącemu (...) sp. z o.o. w W. placówkę oświatową Liceum Ogólnokształcące dla Dorosłych (...) w Z. szkody majątkowej poprzez działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz nadużycie uprawnień udzielonych pracownikom (...) sp. z o.o. na podstawie umowy o prace uprawniających do zajmowania się sprawami majątkowymi lub działalnością gospodarczą wymienionego podmiotu - to jest o czyn z art. 296 § 1 k.k. w zw. z art. 296 § 2 k.k. - wobec stwierdzenia, że czyn ten nie zawiera ustawowych znamion czynu zabronionego / art. 17 § 1 pkt 2, k.p.k./;

Wyrządzenia w okresie od 1 czerwca 2014 do 5 września 2014r. w M. województwo (...), szkody majątkowej organowi prowadzącemu J. i C. D. (1) zam. w S. placówkę oświatową Liceum Ogólnokształcące dla Dorosłych w M. szkody majątkowej poprzez działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz nadużycie uprawnień udzielonych pracownikom J. i C. D. (2)zam. w S. na podstawie umowy o prace oraz umowy zlecenia uprawniających do zajmowania się sprawami majątkowymi lub działalnością gospodarczą wymienionego podmiotu - to jest o czyn z art. 296 § 1 k.k. w zw. z art. 296 § 2 k.k. - wobec stwierdzenia, że czyn ten nie zawiera ustawowych znamion czynu zabronionego / art. 17 § 1 pkt 2, k.p.k./;

Wyrządzenia w okresie od 1 czerwca 2014 do 5 września 2014r. w R. powiat (...), województwo (...), szkody majątkowej organowi prowadzącemu J. D. zam. w S. placówkę oświatową Liceum Ogólnokształcące dla Dorosłych w R. szkody majątkowej poprzez działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz nadużycie uprawnień udzielonych pracownikom J. D. zam. w S. na podstawie umowy o pracę oraz umowy zlecenia uprawniających do zajmowania się sprawami majątkowymi lub działalnością gospodarczą wymienionego podmiotu - to jest o czyn z art. 296 § 1 k.k. w zw. z art. 296 § 2 k.k. - wobec stwierdzenia, że czyn ten nie zawiera ustawowych znamion czynu zabronionego / art. 17 § 1 pkt 2, k.p.k./;

Niedopełnienia w okresie od 1 czerwca 2014 do 5 września 2014r. w Z., powiat N., województwo (...), przez dyrektora Liceum Ogólnokształcące dla Dorosłych (...) w Z. M. F. zatrudnionego na podstawie umowy zlecenia przez organ prowadzący wskazaną placówkę oświatową (...) sp. z o.o. w W. obowiązków funkcjonariusz publicznego, działając jednocześnie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez przejęcie wskazanej placówki oświatowej oraz zaniechanie poinformowania pokrzywdzonego o podjętych działaniach mimo ciążącego na nim obowiązku służbowego - to jest o czyn z art. 231 § 2 k.k. - wobec stwierdzenia, że czyn ten nie zawiera ustawowych znamion czynu zabronionego / art. 17 § 1 pkt 2, k.p.k./;

Podrobienia w okresie od 1 czerwca 2014 do 5 września 2014r. w R. powiat (...), województwo (...), podpisów słuchaczy Liceum Ogólnokształcące dla Dorosłych w R. prowadzonej przez organ prowadzący J. D. zam. w S. na formularzu rezygnacji z pobierania dalszej nauki w wymienionej placówce oświatowej oraz poświadczenia nieprawdy co do daty ich sporządzenia - to jest o czyn z art. 270 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. - wobec stwierdzenia, że czyn ten nie zawiera ustawowych znamion czynu zabronionego / art. 17 § 1 pkt 2, k.p.k./

Podrobienia w okresie od 1 czerwca 2014 do 5 września 2014r. w M. województwo (...), podpisów słuchaczy Liceum Ogólnokształcące dla Dorosłych w M. prowadzonej przez organ prowadzący J. i C. D. (1) zam. w S. na formularzu rezygnacji z pobierania dalszej nauki w wymienionej placówce oświatowej oraz poświadczenia nieprawdy co do daty ich sporządzenia - to jest o czyn z art. 270 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. - wobec stwierdzenia, że czyn ten nie zawiera ustawowych znamion czynu zabronionego / art. 17 § 1 pkt 2, k.p.k./

Podrobienia w okresie od 1 czerwca 2014 do 5 września 2014r. w Z., powiat N., województwo (...), podpisów słuchaczy Liceum Ogólnokształcące dla Dorosłych (...) Centrum (...) w Z. prowadzonej przez organ prowadzący (...) sp. z o.o. w W. na formularzu rezygnacji z pobierania dalszej nauki w wymienionej placówce oświatowej oraz poświadczenia nieprawdy co do daty ich sporządzenia - to jest o czyn z art. 270 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. - wobec stwierdzenia, że czyn ten nie zawiera ustawowych znamion czynu zabronionego / art. 17 § 1 pkt 2, k.p.k./

Podrobienia w okresie od 1 czerwca 2014 do 5 września 2014r. w K. powiat (...), województwo (...), podpisów słuchaczy Liceum Ogólnokształcące dla Dorosłych (...) Centrum (...) w K. prowadzonej przez organ prowadzący (...) sp. z o.o. w W. na formularzu rezygnacji z pobierania dalszej nauki w wymienionej placówce oświatowej oraz poświadczenia nieprawdy co do daty ich sporządzenia - to jest o czyn z art. 270 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. - wobec stwierdzenia, że czyn ten nie zawiera ustawowych znamion czynu zabronionego / art. 17 § 1 pkt 2, k.p.k./

/Pkt. X postanowienia/ Ujawnienia w okresie od 1 czerwca 2014 do 5 września 2014r. w K. powiat (...), województwo (...), w Z., powiat N., województwo (...), w M. województwo (...), w R. powiat (...), województwo (...), innym osobom oraz wykorzystywanie we własnej działalności gospodarczej MG EDUKACJA J. K. przez M. G. i J. K. informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. oraz J. D. (...) Centrum (...) - to jest o czyn z art. 23 ust 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji DZ.U 2003.153.1503 z późniejszymi zmianami - wobec stwierdzenia, że czyn ten nie zawiera ustawowych znamion czynu zabronionego / art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k./

Rozpowszechniania w okresie od 1 czerwca 2014 do 5 września 2014r. w K. powiat (...), województwo (...), w Z., powiat N., województwo (...), w M. województwo (...), w R. powiat (...), województwo (...) przez M. G. nieprawdziwych wiadomości o świadczonych przez pokrzywdzonych usługach oraz ich sytuacji gospodarczej w celu szkodzenia (...)

sp. z o.o. oraz J. D. (...) Centrum (...) - to jest o czyn z art. 26 ust 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji DZ.U 2003.153.1503 z późniejszymi zmianami - wobec stwierdzenia, że czyn ten nie zawiera ustawowych znamion czynu zabronionego / art. 17 § 1 pkt 2, k.p.k./

Przetwarzania w okresie od 1 czerwca 2014 do 5 września 2014r. w Z., powiat N., województwo (...), przez M. G. oraz M. F. danych osobowych do których przetworzenia nie byli uprawnieni poprzez wykorzystanie danych osobowych słuchaczy Liceum Ogólnokształcące dla Dorosłych (...) Centrum (...) w Z. w działalności gospodarczej podmiotu o nazwie M. (...) J. K. - to jest o czyn z art. 49 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o ochronie danych osobowych Dz. U. 2014.1182.ze zmianami - wobec stwierdzenia, że czyn ten nie zawiera ustawowych znamion czynu zabronionego / art. 17 § 1 pkt k.p.k./

Przetwarzania w okresie od 1 czerwca 2014 do 5 września 2014r. w K. powiat (...), województwo (...), przez M. G. danych osobowych do których przetworzenia nie była uprawniona poprzez wykorzystanie danych osobowych słuchaczy Liceum Ogólnokształcące dla Dorosłych (...) Centrum (...) w K. w działalności gospodarczej podmiotu o nazwie M. (...) J. K. - to jest o czyn z art. 49 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o ochronie danych osobowych Dz. U. 2014.1182.ze zmianami - wobec stwierdzenia, że czyn ten nie zawiera ustawowych znamion czynu zabronionego / art. 17 § 1 pkt 2, k.p.k./.

Powyższe postanowienie z zachowaniem ustawowego terminu zaskarżył pełnomocnik pokrzywdzonych - adwokat J. S. w części co do czynu opisanego w punkcie X postanowienia, zakwalifikowanego z art. o czyn z art. 23 ust 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993r. „o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji” .

W pozostałym zakresie wskazane postanowienie nie zostało zaskarżone, z uwagi na co należy uznać je za prawomocne.

Skarżący zarzucił w treści swego zażalenia na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. i art. 438 pkt 3 k.p.k.: błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść poprzez stwierdzenie, że czyn ten nie zawiera ustawowych znamion czynu zabronionego, podczas gdy prawidłowa analiza zebranego materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że tajemnica przedsiębiorstwa została naruszona, pomijając w tym zakresie okoliczność, że tajemnica przedsiębiorstwa została wykorzystana nie tylko przez M. G. ale również przez nie związaną żadną umową z pokrzywdzonymi osobą trzecią J. K. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą (...) J. K..

Poza tym skarżący podniósł zarzut zaniechania przesłuchania pokrzywdzonej J. D. oraz przesłuchania M. G. i J. K..

Zdaniem skarżącego M. G. wyrządziła pokrzywdzonym poważną szkodę ujawniając J. K. tajemnicę prowadzonej firmy. W konkluzji wnosił o uchylenie w zaskarżonym zakresie przedmiotowego postanowienia celem przekazania niniejszej sprawy do dalszego prowadzenia Prokuraturze Rejonowej w Siedlcach.

Sąd zważył co następuje :

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie a wnioski nim zawarte nie mogą podważyć decyzji Prokuratora.

W toku prowadzonych czynności sprawdzających w trybie art. 307 § 1 k.p.k. zebrano niezbędny i wystarczający materiał dowodowy, który dał w pełni podstawy do podjęcia decyzji o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie szeregu przestępstw kwalifikowanych z: art. 296 § 1 k.k. w zw. z art. 296 § 2 k.k.; art. 231 § 2 k.k.; art. 270 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.; z art. 23 ust 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji , art. 26 ust 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji art. 49 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o ochronie danych osobowych , szczególnie opisanych w punktach od I do XIII postanowienia, wobec stwierdzenia, iż czyny te nie zawierają ustawowych znamion czynu zabronionego - art. 17 § 1 pkt 2, k.p.k..

Podnieść należy ,że zarzuty zaniechania przesłuchania pokrzywdzonej J. D. oraz przesłuchania M. G. i J. K. wykraczają poza wskazany przez skarżącego zakres zaskarżenia - to jest art. 427 § 2 k.p.k. i art. 438 pkt 3 k.p.k., który to zakres nie odnosi się do art. 438 pkt 2 k.p.k. Zarzut zaniechania przeprowadzenia czynności procesowych nie może odnosić się do zarzutów błędu w ustaleniach faktycznych, który to zarzut może być podnoszony jedynie w odniesieniu do

obrazy przepisów prawa procesowego, z niezbędnym wykazaniem, że uchybienie to miało wpływ na treść zaskarżonego postanowienia. W tym zakresie, co tych zarzutów, zażalenie nie spełnia tych kryteriów i z tych powodów nie zasługuje na uwzględnienie.

Jednak niezależnie od powyższych argumentów podkreślić należy, iż treść art. 307 § 1 k.p.k. normujący postępowanie sprawdzające, nie dopuszcza możliwości zrealizowania przesłuchania M. G. i J. K., jak również nie nakłada obowiązku przesłuchania J. D..

W niniejszej sprawie odebrano zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa, jak również jednocześnie przesłuchano w charakterze świadka C. D. (2) . Z tych względów uznać należy za wystarczające zrealizowanie czynności procesowych z udziałem tej osoby, co znajduje pełne potwierdzenie w treści zeznań C. D. (2) .

Zauważyć należy, iż zarówno treść zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa, jak również zażalenia w sposób nie budzący wątpliwości ukierunkowuje niniejsza sprawa przeciwko M. G. i J. K., co wyklucza możliwość zrealizowania w takim stanie rzeczy czynności procesowych z naruszeniem zasady domniemania niewinności wyrażonej w art. 5 k.p.k.. Z tych powodów nie bez przyczyny jest to, iż zarzut sformułowany w tym zakresie co do tych osób nie zawiera stwierdzenia w jakim charakterze osoby te mają być przesłuchane , czy to świadka czy podejrzanego.

Odnośnie zarzutu dotyczącego czynu z art. 23 ust 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993r „o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji” oraz sformułowanego w tym zakresie błędu w ustaleniach faktycznych, to zauważyć należy, iż powodem odmowy wszczęcia w tym zakresie śledztwa były wyrażone w tym przedmiocie argumenty prawne oparte na poczynionych w sprawie ustaleniach faktycznych. Czyn opisany w art. 23 ust 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993r., o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji” jednoznacznie wskazuje, że jest to przestępstwo indywidualne. Sprawcą tego czynu może być jedynie osoba na której ciąży obowiązek wobec przedsiębiorcy zachowania tajemnicy przedsiębiorstwa. Treść uzasadnienia zażalenia w tym przedmiocie stanowi jedynie polemikę z ustaleniami faktycznymi, które nie precyzują w powyżej wskazany sposób tego zarzutu, jak też ocenami prawnymi, które winny być raczej kwestionowane na zasadzie art. 438 pkt 1 k.p.k..

Podnoszony zarzut pominięcia tej okoliczności, że tajemnica przedsiębiorstwa została wykorzystana nie tylko przez M. G. ale również przez nie związaną żadną umową z pokrzywdzonymi osobą trzecią J. K. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą (...) J. K., nie może w żadnej mierze rzutować na prawidłowość podjętej w tym zakresie decyzji procesowej. Sam skarżący zauważa, a tym samym potwierdza poczynione w niniejszej sprawie ustalenia, iż J. K. była w odniesieniu do przedsiębiorcy „osobą trzecią”. W świetle ustawowych znamion czynu zabronionego z art. 23 ust 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993r. „o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji” osoba taka nie może być sprawcą takiego czynu, gdyż nie jest to przestępstwo powszechne.

Z przyczyn podanych w uzasadnieniu postanowienia nie sposób wykazać, że za taki podmiot przestępstwa może być uznana również M. G., jako że nie został na nią w wymagany tym przepisem sposób nałożony obowiązek zachowania tajemnicy przedsiębiorstwa. Nie zostało to wykazane wobec przedsiębiorcy - (...) Centrum (...) z siedzibą w S., jak też (...) sp. z o.o., z którym to podmiotem formalnie M. G. nie był związana umową o pracę. Dodać należy -co podnosił prokurator -że w związku z objęciem z dniem 2 stycznia 2013r. nowego stanowiska przez M. G. nie została ona poinformowana przez swojego pracodawcę o zakresie swych obowiązków i uprawnień. Fakt ten wyklucza możliwość wykazania M. G., że ciążył na niej obowiązek zachowania tajemnicy przedsiębiorstwa, gdzie była zatrudniona i to w formie zobowiązania. Nie jest możliwe do wykazania, iż przedsiębiorca ten - J. D. (...) podjął, wymagane art. 11 przedmiotowej ustawy, niezbędne działania w celu zachowania informacji przedsiębiorstwa w poufności. Świadczy o tym przede wszystkim brak pouczenia M. G. o jej zakresie uprawnień i obowiązków jako pracownika J. D. (...). Na tej podstawie możliwe byłoby do ustalenia jaki zakres informacji przedsiębiorstwa został powierzony temu pracownikowi. Również treść zarządzenia numer (...) z dnia 8 listopada 2011 r. nie może spełniać tych wymogów. Dokument ten bowiem nie został przede wszystkim wydany przez tego pracodawcę, czyli J. D. (...). Również sama jego treść nie zawiera żadnych jednoznacznych stwierdzeń o zobowiązującym charakterze, czy nakładającym obowiązek zachowania w tajemnicy informacji przedsiębiorstwa. Nie sposób uznać, iż kryteria

te spełnia sformułowanie „zarządzam odpowiedzialność za powierzone dane i informacje”, czy „każdy pracownik (...) odpowiada za powierzone mu informacje” nawet z pouczeniem o ewentualnej odpowiedzialności cywilnej czy przewidzianej w kodeksie pracy/ k 142 akt/.

Powyższe argumenty w świetle treści zażalenia w istocie rzeczy nie są kwestionowane przez skarżącego.

Odnosząc się do konkluzji zażalenia zauważyć należy również, iż w świetle opisu czynu z punktu X Prokuratura Rejonowa w Siedlcach w świetle art. 31 k.p.k. nie jest właściwa miejscowo do prowadzenia dalszych czynności w tej sprawie, gdyż w rejonie działania tej jednostki nie znajdują się miejscowości: K. powiat (...), województwo (...); Z., powiat N., województwo (...); M. województwo (...); R.-powiat (...), województwo (...). Przekazanie sprawy Prokuraturze Rejonowej w Siedlcach staje się bezprzedmiotowe.

Reasumując stwierdzić należy, iż złożone zażalenie nie wykazuje argumentów podważających ocenę prawno-faktyczną, przyjętą za podstawę zaskarżonego rozstrzygnięcia Prokuratora.

Mając powyższe na względzie postanowiono jak na wstępie.